

Arrest

nr. 175 262 van 22 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 11 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Pakistaanse nationaliteit te bezitten, tot de etnische groep Kohistani Pathan te behoren en analfabeet te zijn. U zou geboren en getogen zijn in Satal, een dorp in de regio Swat, provincie Khyber Pakhtunkhwa. U woonde hier tot januari 2010 met uw ouders, broers en zussen. In 2008 ontmoette u I.(...) H.(...), een technicus uit de regio Punjab die naar uw regio was gekomen om te werken aan mobiele torens. Bij de eerste ontmoeting kreeg u zijn telefoonnummer. U hebt gedurende een jaar telefonisch contact gehad met I.(...). Daarna hebt u hem af en toe ontmoet in de bazaar van uw dorp. Op 16 januari 2010 bent u samen met hem uit Satal gevlucht omdat u met een andere persoon moest trouwen en niet met I.(...) mocht trouwen. U vertrok met de taxi en de bus naar Lahore, waar u op

26 januari 2010 voor Lahore High Court met I.(...) bent getrouwd. U woonde samen met uw man in Lahore van 2010 tot 2012. In deze periode werd I.(...) twee of drie keer geslagen op straat, eerst door uw broers en later door andere personen. In 2012 vertrok uw man naar het Verenigd Koninkrijk. Na zijn vertrek trok u in bij zijn vriend A.(...) en diens echtgenote, en daar bleef u wonen tot uw vertrek uit Pakistan op 6 januari 2016. Op die dag vloog u in het gezelschap van A.(...) met een paspoort en een Fins visum van de luchthaven van Lahore naar een luchthaven in Finland. Na vier dagen in een Fins hotel vertrok u met het vliegtuig naar een onbekende luchthaven. U bent aangekomen in België op 10 januari 2016 en hebt na vier dagen op hotel asiel aangevraagd op 14 januari 2016.

Na uw gehoor bezorgde u de volgende documenten ter ondersteuning van uw asielrelaas: een kopie van een bewijs van een identiteitskaartaanvraag, drie kopieën van een zelfde huwelijksakte, drie kopieën van een zelfde gerechtsdocument en twee kopieën van een zelfde oproepingsbrief voor verkiezingen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Gezien de algemene ongeloofwaardigheid van uw opeenvolgende verklaringen kan het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) immers geen enkel geloof hechten aan uw asielrelaas.

Vooreerst kan het Commissariaat-Generaal geen geloof hechten aan uw beweerde afkomst uit de regio Swat. U legde ons geen enkel document voor dat uw verblijf in Satal van uw geboorte in 1988 tot uw vertrek in 2010 kan aantonen, en kon uw dorp tijdens het gehoor op het CGVS slechts bij benadering situeren, namelijk in de buurt van de steden "Behrain" en "Madain" (Madyan) (gehoorverslag CGVS, p. 5). U gaf aan geen details te kennen over het conflict tussen de Taliban van Maulana Fazlullah en de Pakistaanse ordetroepen dat uw regio van 2007 tot 2009 beheerste, en weet dit aan het feit dat vrouwen in die periode niet mochten buitenkomen ("er was toen Taliban en vrouwen mochten niet buiten gaan, dat is waarom ik de details niet ken", gehoorverslag, p. 5). Deze uitleg is niet afdoende, aangezien u zelf beweerde dat u uitgerekend in deze periode uw man hebt leren kennen (cf. infra). Verder gaf u aan dat de gevechten zich niet rond uw dorp zouden hebben gesitueerd ("Er was geen gevecht, want ons dorp is op een andere plaats gesitueerd", gehoorverslag CGVS, p. 18), een verklaring die in strijd is met de aan ons beschikbare landeninformatie (zie "SRB Pakistan – Situation in Swat and Sangla" van 23 januari 2009, toegevoegd aan blauwe map). Dat u niets meer zou weten van de ernstige gevechten in uw regio, die tot de vlucht van vele honderdduizenden bewoners hebben geleid, is volstrekt ongeloofwaardig en wijst erop dat u niet in Swat hebt gewoond.

Ook uw talenkennis biedt geen uitsluitel over uw herkomst. U spreekt naast Kohistani immers geen Pashtu, hoewel dit in de regio Swat de taal is die men in het dagelijkse leven gebruikt. Het is bevreemdend vast te stellen dat u deze taal niet kent, aangezien uit uw verklaringen blijkt dat u in uw dorp zelf naar de bazaar ging, en dus toch in zekere mate deelnam aan het publieke leven (gehoorverslag CGVS, p. 27, p. 28, p. 29). Urdu, de gekozen taal voor het gehoor op het CGVS, spreekt u dan weer vloeiend, hoewel deze taal niet eigen is aan uw streek. Dat u het Urdu van uw beweerde echtgenoot zou hebben geleerd is weinig waarschijnlijk, aangezien u hem aanvankelijk slechts één keer had ontmoet zonder met hem te praten ("We hebben niet gepraat, hij heeft me gewoon zijn telefoonnummer gegeven", gehoorverslag CGVS, p. 26) en u vervolgens een jaar lang telefonisch contact met hem zou hebben gehad. Ook uw talenkennis ondermijnt de geloofwaardigheid van uw herkomst.

Ten tweede is het bevreemdend dat u het Commissariaat-Generaal geen enkele concrete informatie kon verschaffen over de man voor wie u uw leven zou hebben geriskeerd (gehoorverslag CGVS, p. 35). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u dat uw echtgenoot 27 of 28 jaar oud was (gehoorverslag CGVS, p. 10), terwijl u bij uw registratie had aangegeven dat hij ongeveer 40 jaar was (verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken [DVZ], punt 15a). Geconfronteerd met dit opmerkelijke leeftijdsverschil, gaf u eerst aan dat u zijn leeftijd niet kende en merkte u daarna op dat uw man u pas recent zijn correcte, jongere leeftijd had verteld en dat u tot dat moment had gedacht dat I.(...) 40 jaar oud was omdat hij er fysiek sterk uitzag (gehoorverslag CGVS, p. 10). Deze uitleg is niet afdoende, aangezien er verwacht kan worden dat u op de hoogte bent van de leeftijd van de man met wie u in 2010 getrouwd zou zijn en met wie u jaren zou hebben samengewoond. Verder wist u ons amper iets te vertellen over I.(...)'s opleiding (gehoorverslag CGVS, p. 11) en kon u noch de naam, noch de plaats van het bedrijf waarvoor hij gewerkt zou hebben opgeven (gehoorverslag CGVS, p. 11). U beweerde verder niet te weten van waar uw man afkomstig is, en waar hij verbleven heeft voordat u met hem in het huwelijk bent getreden (gehoorverslag CGVS, p. 12). Ook kon u niets vertellen over de woonplaats en het beroep van uw schoonouders, en gaf u aan dat u niet wist of uw man broers of zussen had omdat u nooit bij zijn familie bent geweest (gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd of u met uw echtgenoot dan nooit over

zijn familie zou hebben gesproken, verklaarde u dat dat niet noodzakelijk was aangezien uw huwelijk niet werd aanvaard door zijn familie ("omdat ze ons niet aanvaardden, dus het was niet vereist naar hen te vragen", gehoorverslag CGVS, p. 12). Toen er werd opgemerkt dat het feit dat uw huwelijk niet aanvaard werd toch minstens een gesprek over uw schoonfamilie impliceert, kon u enkel antwoorden: "Dat weet ik niet" (gehoorverslag CGVS, p. 13). Over de huidige woonplaats en werkzaamheden van I.(...) in het Verenigd Koninkrijk kon u evenmin duidelijkheid scheppen ("ik weet niet waar in het Verenigd Koninkrijk", gehoorverslag CGVS, p. 13; "Ik weet het niet, ik denk dat hij daar werkt", gehoorverslag CGVS, p. 15), hoewel u de voorbije maanden wekelijks telefonisch contact met hem zou hebben gehad (gehoorverslag CGVS, p. 14). Dat I.(...) momenteel in het Verenigd Koninkrijk verblijft, hebt u overigens ook niet vermeld op DVZ ("Dan is hij vertrokken naar het buitenland maar ik weet niet waar hij is", verklaringen DVZ, punt 15a). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, vertelde u dat u pas na uw aankomst in België had vernomen dat uw man in het Verenigd Koninkrijk verbleef (gehoorverslag CGVS, p. 14). Deze uitleg kan uw geloofwaardigheid niet herstellen, aangezien u net daarvoor tijdens hetzelfde gehoor voor het CGVS zelf had aangegeven dat u al op de hoogte was van I.(...)'s bestemming op het moment van zijn vertrek uit Pakistan in 2012, met name wanneer hij zijn tickets had gekocht (gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd of u over foto's van uw geliefde beschikte, antwoordde u dat u foto's had, maar dat u deze hebt achtergelaten in Pakistan (gehoorverslag CGVS, p. 27). U legde ten slotte ook geen enkel document voor dat de identiteit van uw man kan staven. Om bovenstaande redenen kon u het Commissariaat-Generaal op geen enkele manier overtuigen van het bestaan van I.(...) H.(...) en van uw jarenlange relatie met hem.

Ten derde kan er ook geen geloof gehecht worden aan de door u beschreven eerste ontmoetingen en daaropvolgende trouwplannen met uw toekomstige echtgenoot. Het is eerst en vooral uiterst onwaarschijnlijk dat I.(...) in 2008 voor een mobiel netwerk naar uw dorp in Upper Swat kwam, waar op dat moment een ernstig conflict tussen de Taliban en het Pakistaanse leger aan de gang was (zie "SRB Pakistan – Situation in Swat and Sangla" van 26 januari 2009, toegevoegd aan blauwe map). Aangezien begin 2009 de sharia werd ingevoerd in uw gebied, is het tevens weinig plausibel dat u als vrouw alleen de mogelijkheid had om I.(...) in dat jaar meerdere keren op de bazaar van uw dorp te ontmoeten. U woonde immers in een patriarchale maatschappij waarin het vrouwelijke deel van de bevolking sterk onderdrukt werd. U gaf overigens zelf aan dat vrouwen niet mochten buitenkomen toen de Taliban aan de macht was (gehoorverslag CGVS, p. 5). Daarnaast kon u ook op geen enkele manier uitleggen waarom u verliefd werd op I.(...) en niet op een van zijn collega's ("Omdat ik verliefd werd op mijn man", gehoorverslag CGVS, p. 26) en waarom u niet met hem in het huwelijk zou mogen treden. Terwijl u op DVZ meermaals verwees naar de familiale traditie om binnen de kaste te huwen en naar de gevaren die verbonden zijn aan een huwelijk buiten de kaste (vragenlijst CGVS, p. 2), kon u op het CGVS niet duiden tot welke kaste uw familie (gehoorverslag CGVS, p. 6) en de familie van I.(...) (gehoorverslag CGVS, p. 26) dan wel zouden behoren. U gaf zelfs aan dat u niet wist of er in uw dorp effectief een kastesysteem bestond (gehoorverslag CGVS, p. 7). De aangehaalde huwelijkskwestie, die de kern van uw relaas vormt, kon u aldus op geen enkele manier aannemelijk maken.

Ten vierde zijn ook uw verklaringen over de gebeurtenissen tijdens uw beweerde verblijf in Lahore, die tot uw vertrek uit Pakistan zouden hebben geleid, volstrekt ongeloofwaardig. U kon ons eerst en vooral geen enkele naam of zelfs maar beschrijving van wijken of gebouwen in de stad Lahore geven (gehoorverslag CGVS, p. 20, p. 22, p. 30), naar eigen zeggen omdat u daar al de tijd binnen zou zijn gebleven (gehoorverslag CGVS, p. 21). Deze uitleg is niet afdoende, aangezien u zes jaar in deze grootstad hebt verbleven, op drie verschillende plaatsen hebt gewoond, en uit uw eigen verklaringen blijkt dat u in deze periode toch minstens op straat bent gekomen bij uw aankomst met de bus in de stad, uw huwelijk in de rechtbank, uw vertrek naar de luchthaven en uw aanvraag van paspoort en visum. Het is overigens onmogelijk dat u een visum voor Finland zou hebben afgehaald in Lahore, aangezien dit visum op de Nederlandse ambassade in Islamabad moet worden afgehaald (zie "Pakistan: travel documents to Finland" en "Visa: Office of the Finnish Roving Ambassador to Finland", toegevoegd aan de blauwe map). Het Commissariaat-Generaal kan daarnaast ook geen enkel geloof hechten aan de door u ingeroepen vrees op basis van de gebeurtenissen die in Lahore zouden hebben plaatsgevonden. U verklaarde immers niet te weten waar (gehoorverslag CGVS, p. 31) en wanneer (gehoorverslag CGVS, p. 30, 31) uw man geslagen zou zijn. Uw bewering dat uw twee broers uw man aangevallen zouden hebben, wordt overigens ondermijnd door uw eerdere verklaring dat uw broers uw echtgenoot nog nooit hadden gezien (gehoorverslag CGVS, p. 28, p. 32) en dat zij ook niet wisten waar u woonde (gehoorverslag CGVS, p. 32). U wist ook niet te vertellen of uw man twee dan wel drie keer geslagen werd en wanneer het laatste incident zich had voorgedaan (gehoorverslag CGVS, p. 30, 33), hoewel dit de directe aanleiding voor de vlucht van uw echtgenoot zou hebben gevormd.

Ten vijfde kan het Commissariaat-Generaal geen enkel geloof hechten aan uw verklaringen over uw reisweg van Pakistan naar België. Zo is het gezien de liefde voor uw man en de aangehaalde problemen bevreemdend vast te stellen dat u niet samen met hem uit Lahore bent gevlucht omdat u op

dat moment geen identiteitskaart zou hebben gehad (gehoorverslag CGVS, p. 43), dat u ook nooit hebt overwogen om uw land zonder geldige reisdocumenten te verlaten (gehoorverslag CGVS, p. 34) en dat u uiteindelijk pas vier jaar na het vertrek van uw man uit Pakistan bent vertrokken. Het Commissariaat-Generaal merkt overigens op dat u zelf verklaarde dat u na het vertrek van uw man nooit persoonlijk bedreigd bent geweest (gehoorverslag CGVS, p. 34), een verklaring die de geloofwaardigheid van uw persoonlijke vrees ernstig ondermijnt. U kon evenmin duiden waarom u uitgerekend in België asiel hebt aangevraagd en niet in het Verenigd Koninkrijk, waar uw man momenteel verblijft ("Omdat ik daar niet naartoe kon gaan", gehoorverslag CGVS, p. 34) of in Finland, waar u de Europese Unie zou zijn binnengekomen samen met uw reisgenoot A.(...) ("Dat weet ik niet, hij bracht me hier", gehoorverslag CGVS, p. 23) – hoewel u ook deze tussenstop in Finland niet hebt vermeld op DVZ (verklaring DVZ, punt 31). Ook uw verdere bewering dat A.(...) na aankomst in België zowel uw identiteitskaart als uw paspoort zou hebben meegenomen (gehoorverslag CGVS, p. 20) is weinig plausibel, gezien deze vriend van uw echtgenoot u vanwege uw vrees jarenlang onderdak zou hebben verleend en u vervolgens helemaal naar België zou hebben gebracht. Door dit gebrek aan documenten en uw foutieve verklaringen over uw Finse visumaanvraag in Lahore (cf. supra) is het volstrekt onduidelijk waar, wanneer en waarom u Pakistan hebt verlaten.

De door u neergelegde documenten veranderen bovenstaande vaststellingen niet. Het feit dat deze documenten pas na het gehoor en op erg onoverzichtelijke wijze (meerdere kopies van hetzelfde document) aan het CGVS werden overgemaakt duidt overigens op een ernstig gebrek aan medewerking van uw kant en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Het CGVS merkt verder op dat u enkel kopieën van documenten hebt voorgelegd, en dat deze gezien het mogelijke knip- en plakwerk geen enkele bewijswaarde hebben (zie "COI Focus Pakistan – Corruptie en documentenfraude").

De kopie van de identiteitskaartaanvraag van A.(...) B.(...) kan uw identiteit gezien het gekopieerde karakter en het gebrek aan gegevens op geen enkele manier bewijzen, temeer daar dit document werd afgeleverd in Narowal, een plaats op 100 kilometer van de stad waar u op het moment van deze aanvraag beweerde te wonen, Lahore. Van de huwelijksakte bezorgde u ons slechts een halve kopie, waarop enkel de gegevens van bruidegom I.(...) H.(...) staan te lezen, terwijl het gedeelte over de bruid volledig ontbreekt. De namen van de twee getuigen, M.(...) Y.(...) en A.(...) M.(...), komen overigens niet overeen met uw verklaringen voor het CGVS, waar u beweerde dat er op het huwelijk slechts één vriend van uw man aanwezig zou zijn geweest (gehoorverslag CGVS, p. 13). Ook het document van Lahore High Court met een verklaring van A.(...) B.(...) bevat informatie die in strijd is met uw eerdere verklaringen op het Commissariaat-Generaal. In dit document, dat werd opgesteld op 29 januari 2010, leest men immers dat uw familieleden kort na het huwelijk uw huis zouden zijn binnengekomen en om een echtscheiding zouden hebben gevraagd. Bovendien staat er in deze verklaring dat A.(...) B.(...) een Pashtu is, terwijl u zelf beweerde tot de Kohistani te behoren (cf. supra). I.(...) H.(...)'s oproepingsbrief voor de verkiezingen in Glasgow, ten slotte, kunnen noch zijn identiteit, noch zijn huwelijk met u aantonen. Het is overigens bevreemdend vast te stellen dat uw echtgenoot al in mei 2012 zou mogen stemmen in Schotland, aangezien hij pas in datzelfde jaar uit Pakistan zou zijn gevlucht. Ook op basis van de door u voorgelegde documenten kan het Commissariaat-Generaal dan ook geen enkel geloof hechten aan uw afkomst, uw identiteit en uw asielrelaas.

Gelet op wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, zodat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Aangezien u ons geen zicht geeft op uw werkelijke woonplaats in Pakistan kan het Commissariaat-Generaal niet oordelen over uw eventuele vrees bij terugkeer op basis van de situatie in uw regio. Daar uw verklaringen volstrekt ongeloofwaardig zijn, gaat het CGVS er bovendien vanuit dat u na terugkeer op uw bestaand sociaal netwerk kunt terugvallen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutive kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoeksters asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Gezien de algemene ongeloofwaardigheid van uw opeenvolgende verklaringen kan het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) immers geen enkel geloof hechten aan uw asielrelaas.

Vooreerst kan het Commissariaat-Generaal geen geloof hechten aan uw beweerde afkomst uit de regio Swat. U legde ons geen enkel document voor dat uw verblijf in Satal van uw geboorte in 1988 tot uw vertrek in 2010 kan aantonen, en kon uw dorp tijdens het gehoor op het CGVS slechts bij benadering situeren, namelijk in de buurt van de steden “Behrain” en “Madain” (Madyan) (gehoorverslag CGVS, p. 5). U gaf aan geen details te kennen over het conflict tussen de Taliban van Maulana Fazlullah en de Pakistaanse ordetroepen dat uw regio van 2007 tot 2009 beheerste, en weet dit aan het feit dat vrouwen in die periode niet mochten buitenkomen (“er was toen Taliban en vrouwen mochten niet buiten gaan, dat is waarom ik de details niet ken”, gehoorverslag, p. 5). Deze uitleg is niet afdoende, aangezien u zelf beweerde dat u uitgerekend in deze periode uw man hebt leren kennen (cf. infra). Verder gaf u aan dat de gevechten zich niet rond uw dorp zouden hebben gesitueerd (“Er was geen gevecht, want ons dorp

is op een andere plaats gesitueerd", gehoorverslag CGVS, p. 18), een verklaring die in strijd is met de aan ons beschikbare landeninformatie (zie "SRB Pakistan – Situation in Swat and Sangla" van 23 januari 2009, toegevoegd aan blauwe map). Dat u niets meer zou weten van de ernstige gevechten in uw regio, die tot de vlucht van vele honderdduizenden bewoners hebben geleid, is volstrekt ongeloofwaardig en wijst erop dat u niet in Swat hebt gewoond.

(...)

Ten tweede is het bevreemdend dat u het Commissariaat-Generaal geen enkele concrete informatie kon verschaffen over de man voor wie u uw leven zou hebben geriskeerd (gehoorverslag CGVS, p. 35). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u dat uw echtgenoot 27 of 28 jaar oud was (gehoorverslag CGVS, p. 10), terwijl u bij uw registratie had aangegeven dat hij ongeveer 40 jaar was (verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken [DVZ], punt 15a). Geconfronteerd met dit opmerkelijke leeftijdsverschil, gaf u eerst aan dat u zijn leeftijd niet kende en merkte u daarna op dat uw man u pas recent zijn correcte, jongere leeftijd had verteld en dat u tot dat moment had gedacht dat I.(...) 40 jaar oud was omdat hij er fysiek sterk uitzag (gehoorverslag CGVS, p. 10). Deze uitleg is niet afdoende, aangezien er verwacht kan worden dat u op de hoogte bent van de leeftijd van de man met wie u in 2010 getrouwd zou zijn en met wie u jaren zou hebben samengewoond. Verder wist u ons amper iets te vertellen over I.(...)'s opleiding (gehoorverslag CGVS, p. 11) en kon u noch de naam, noch de plaats van het bedrijf waarvoor hij gewerkt zou hebben opgeven (gehoorverslag CGVS, p. 11). U beweerde verder niet te weten van waar uw man afkomstig is, en waar hij verbleven heeft voordat u met hem in het huwelijk bent getreden (gehoorverslag CGVS, p. 12). Ook kon u niets vertellen over de woonplaats en het beroep van uw schoonouders, en gaf u aan dat u niet wist of uw man broers of zussen had omdat u nooit bij zijn familie bent geweest (gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd of u met uw echtgenoot dan nooit over zijn familie zou hebben gesproken, verklaarde u dat dat niet noodzakelijk was aangezien uw huwelijk niet werd aanvaard door zijn familie ("omdat ze ons niet aanvaardden, dus het was niet vereist naar hen te vragen", gehoorverslag CGVS, p. 12). Toen er werd opgemerkt dat het feit dat uw huwelijk niet aanvaard werd toch minstens een gesprek over uw schoonfamilie impliceert, kon u enkel antwoorden: "Dat weet ik niet" (gehoorverslag CGVS, p. 13). Over de huidige woonplaats en werkzaamheden van I.(...) in het Verenigd Koninkrijk kon u evenmin duidelijkheid scheppen ("ik weet niet waar in het Verenigd Koninkrijk", gehoorverslag CGVS, p. 13; "Ik weet het niet, ik denk dat hij daar werkt", gehoorverslag CGVS, p. 15), hoewel u de voorbije maanden wekelijks telefonisch contact met hem zou hebben gehad (gehoorverslag CGVS, p. 14). Dat I.(...) momenteel in het Verenigd Koninkrijk verblijft, hebt u overigens ook niet vermeld op DVZ ("Dan is hij vertrokken naar het buitenland maar ik weet niet waar hij is", verklaringen DVZ, punt 15a). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, vertelde u dat u pas na uw aankomst in België had vernomen dat uw man in het Verenigd Koninkrijk verbleef (gehoorverslag CGVS, p. 14). Deze uitleg kan uw geloofwaardigheid niet herstellen, aangezien u net daarvoor tijdens hetzelfde gehoor voor het CGVS zelf had aangegeven dat u al op de hoogte was van I.(...)'s bestemming op het moment van zijn vertrek uit Pakistan in 2012, met name wanneer hij zijn tickets had gekocht (gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd of u over foto's van uw geliefde beschikte, antwoordde u dat u foto's had, maar dat u deze hebt achtergelaten in Pakistan (gehoorverslag CGVS, p. 27). U legde ten slotte ook geen enkel document voor dat de identiteit van uw man kan staven. Om bovenstaande redenen kon u het Commissariaat-Generaal op geen enkele manier overtuigen van het bestaan van I.(...) H.(...) en van uw jarenlange relatie met hem.

Ten derde kan er ook geen geloof gehecht worden aan de door u beschreven eerste ontmoetingen en daaropvolgende trouwplannen met uw toekomstige echtgenoot. Het is eerst en vooral uiterst onwaarschijnlijk dat I.(...) in 2008 voor een mobiel netwerk naar uw dorp in Upper Swat kwam, waar op dat moment een ernstig conflict tussen de Taliban en het Pakistaanse leger aan de gang was (zie "SRB Pakistan – Situation in Swat and Sangla" van 26 januari 2009, toegevoegd aan blauwe map). Aangezien begin 2009 de sharia werd ingevoerd in uw gebied is het tevens weinig plausibel dat u als vrouw alleen de mogelijkheid had om I.(...) in dat jaar meerdere keren op de bazaar van uw dorp te ontmoeten. U woonde immers in een patriarchale maatschappij waarin het vrouwelijke deel van de bevolking sterk onderdrukt werd. U gaf overigens zelf aan dat vrouwen niet mochten buitenkomen toen de Taliban aan de macht was (gehoorverslag CGVS, p. 5). Daarnaast kon u ook op geen enkele manier uitleggen waarom u verliefd werd op I.(...) en niet op een van zijn collega's ("Omdat ik verliefd werd op mijn man", gehoorverslag CGVS, p. 26) en waarom u niet met hem in het huwelijk zou mogen treden. Terwijl u op DVZ meermaals verwees naar de familiale traditie om binnen de kaste te huwen en naar de gevaren die verbonden zijn aan een huwelijk buiten de kaste (vragenlijst CGVS, p. 2), kon u op het CGVS niet duiden tot welke kaste uw familie (gehoorverslag CGVS, p. 6) en de familie van I.(...) (gehoorverslag CGVS, p. 26) dan wel zouden behoren. U gaf zelfs aan dat u niet wist of er in uw dorp effectief een

kastesysteem bestond (gehoorverslag CGVS, p. 7). De aangehaalde huwelijkskwestie, die de kern van uw relaas vormt, kon u aldus op geen enkele manier aannemelijk maken.

Ten vierde zijn ook uw verklaringen over de gebeurtenissen tijdens uw beweerde verblijf in Lahore, die tot uw vertrek uit Pakistan zouden hebben geleid, volstrekt ongeloofwaardig. U kon ons eerst en vooral geen enkele naam of zelfs maar beschrijving van wijken of gebouwen in de stad Lahore geven (gehoorverslag CGVS, p. 20, p. 22, p. 30), naar eigen zeggen omdat u daar al de tijd binnen zou zijn gebleven (gehoorverslag CGVS, p. 21). Deze uitleg is niet afdoende, aangezien u zes jaar in deze grootstad hebt verbleven, op (...) verschillende plaatsen hebt gewoond, en uit uw eigen verklaringen blijkt dat u in deze periode toch minstens op straat bent gekomen bij uw aankomst met de bus in de stad, uw huwelijk in de rechtbank, uw vertrek naar de luchthaven en uw aanvraag van paspoort en visum. Het is overigens onmogelijk dat u een visum voor Finland zou hebben afgehaald in Lahore, aangezien dit visum op de Nederlandse ambassade in Islamabad moet worden afgehaald (zie "Pakistan: travel documents to Finland" en "Visa: Office of the Finnish Roving Ambassador to Finland", toegevoegd aan de blauwe map). Het Commissariaat-Generaal kan daarnaast ook geen enkel geloof hechten aan de door u ingeroepen vrees op basis van de gebeurtenissen die in Lahore zouden hebben plaatsgevonden. U verklaarde immers niet te weten waar (gehoorverslag CGVS, p. 31) en wanneer (gehoorverslag CGVS, p. 30, 31) uw man geslagen zou zijn. Uw bewering dat uw twee broers uw man aangevallen zouden hebben, wordt overigens ondermijnd door uw eerdere verklaring dat uw broers uw echtgenoot nog nooit hadden gezien (gehoorverslag CGVS, p. 28, p. 32) en dat zij ook niet wisten waar u woonde (gehoorverslag CGVS, p. 32). U wist ook niet te vertellen of uw man twee dan wel drie keer geslagen werd en wanneer het laatste incident zich had voorgedaan (gehoorverslag CGVS, p. 30, 33), hoewel dit de directe aanleiding voor de vlucht van uw echtgenoot zou hebben gevormd.

Ten vijfde kan het Commissariaat-Generaal geen enkel geloof hechten aan uw verklaringen over uw reisweg van Pakistan naar België. Zo is het gezien de liefde voor uw man en de aangehaalde problemen bevreemdend vast te stellen dat u niet samen met hem uit Lahore bent gevlucht omdat u op dat moment geen identiteitskaart zou hebben gehad (gehoorverslag CGVS, p. [32]), dat u ook nooit hebt overwogen om uw land zonder geldige reisdocumenten te verlaten (gehoorverslag CGVS, p. 34) en dat u uiteindelijk pas vier jaar na het vertrek van uw man uit Pakistan bent vertrokken. Het Commissariaat-Generaal merkt overigens op dat u zelf verklaarde dat u na het vertrek van uw man nooit persoonlijk bedreigd bent geweest (gehoorverslag CGVS, p. 34), een verklaring die de geloofwaardigheid van uw persoonlijke vrees ernstig ondermijnt. U kon evenmin duiden waarom u uitgerekend in België asiel hebt aangevraagd en niet in het Verenigd Koninkrijk, waar uw man momenteel verblijft ("Omdat ik daar niet naartoe kon gaan", gehoorverslag CGVS, p. 34) of in Finland, waar u de Europese Unie zou zijn binnengekomen samen met uw reisgenoot A.(...) ("Dat weet ik niet, hij bracht me hier", gehoorverslag CGVS, p. 23) – hoewel u ook deze tussenstop in Finland niet hebt vermeld op DVZ (verklaring DVZ, punt 31). Ook uw verdere bewering dat A.(...) na aankomst in België zowel uw identiteitskaart als uw paspoort zou hebben meegenomen (gehoorverslag CGVS, p. 20) is weinig plausibel, gezien deze vriend van uw echtgenoot u vanwege uw vrees jarenlang onderdak zou hebben verleend en u vervolgens helemaal naar België zou hebben gebracht. Door dit gebrek aan documenten en uw foutieve verklaringen over uw Finse visumaanvraag in Lahore (cf. supra) is het volstrekt onduidelijk waar, wanneer en waarom u Pakistan hebt verlaten.

De door u neergelegde documenten veranderen bovenstaande vaststellingen niet. Het feit dat deze documenten pas na het gehoor en op erg onoverzichtelijke wijze (meerdere kopies van hetzelfde document) aan het CGVS werden overgemaakt duidt overigens op een ernstig gebrek aan medewerking van uw kant en doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Het CGVS merkt verder op dat u enkel kopieën van documenten hebt voorgelegd, en dat deze gezien het mogelijke knip- en plakwerk geen enkele bewijswaarde hebben (zie "COI Focus Pakistan – Corruptie en documentenfraude").

De kopie van de identiteitskaartaanvraag van A.(...) B.(...) kan uw identiteit gezien het gekopieerde karakter en het gebrek aan gegevens op geen enkele manier bewijzen, temeer daar dit document werd afgeleverd in Narowal (...). Van de huwelijksakte bezorgde u ons slechts een halve kopie, waarop enkel de gegevens van bruidegom I.(...) H.(...) staan te lezen, terwijl het gedeelte over de bruid volledig ontbreekt. De namen van de twee getuigen, M.(...) Y.(...) en A.(...) M.(...), komen overigens niet overeen met uw verklaringen voor het CGVS, waar u beweerde dat er op het huwelijk slechts één vriend van uw man aanwezig zou zijn geweest (gehoorverslag CGVS, p. 13). (...) I.(...) H.(...)'s oproepingsbrief voor de verkiezingen in Glasgow, ten slotte, kunnen noch zijn identiteit, noch zijn huwelijk met u aantonen. Het is overigens bevreemdend vast te stellen dat uw echtgenoot al in mei 2012 zou mogen

stemmen in Schotland, aangezien hij pas in datzelfde jaar uit Pakistan zou zijn gevlucht. Ook op basis van de door u voorgelegde documenten kan het Commissariaat- Generaal dan ook geen enkel geloof hechten aan uw afkomst, uw identiteit en uw asielrelaas.

Gelet op wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, zodat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend. (...)”.

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk en vinden allen steun in het administratief dossier.

Waar in de bestreden beslissing geen geloof wordt gehecht aan haar beweerde afkomst uit de regio Swat, laat verzoekster gelden dat zij ongeletterd is en haast nooit buiten kwam. Zij zou enkel zijn buiten gekomen om naar de bazaar te gaan en korte wandelingen te maken en zou zo ook haar man hebben leren kennen. Verder in haar verzoekschrift geeft verzoekster aan naar haar beste mogelijkheden te hebben getracht zoveel mogelijk informatie omtrent haar leefomgeving te geven. Zij wijst op haar profiel van ongeletterde en onderdrukte vrouw, dat volgens haar kan verklaren waarom zij niet veel kent van de politieke situatie in haar dorp. Zij verwijt de verwerende partij enkel te hebben gefocust op de vragen waarop zij niet kon antwoorden en geen rekening te hebben gehouden met voormeld profiel. Verzoekster betoogt dat de informatie die zij heeft gegeven tijdens haar gehoor ontegensprekelijk aantoont dat zij wel degelijk afkomstig is van de regio Swat en citeert enkele passages uit het gehoorverslag. De Raad merkt op dat zelfs van een persoon die geen scholing genoot en ongeletterd is redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn beweerde regio van herkomst. Verzoekster toont niet aan dat haar ongeletterdheid haar verstandelijke vermogens aantast en zij hierdoor niet in staat is haar eigen leefwereld in tijd en ruimte te situeren. Uit het gehoorverslag blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige, duidelijke vragen stelde en dat verzoekster kennelijk kan volgen en zij de logica en de inhoud van de vragen correct begreep. Het feit dat verzoekster zelden haar woning zou hebben verlaten en als vrouw een ondergeschikte positie bekleedde in de patriarchale Pakistaanse samenleving, kan haar gebrekkige kennis betreffende haar directe en persoonlijke leefwereld evenmin toedekken. Van verzoekster, die verklaarde sinds haar geboorte in 1988 tot haar vertrek in 2010 in het dorp Satal te hebben gewoond, kan dan ook verwacht worden dat zij dit dorp gedetailleerder kan situeren en dat zij beter op de hoogte zou zijn van de ernstige gevechten die er volgens de informatie in het administratief dossier plaatsvonden. In zoverre verzoekster aanvoert dat zij inzake haar beweerde afkomst uit de regio Swat informatie zou hebben gegeven die niet zou zijn opgenomen in de bestreden beslissing, dient te worden gesteld dat elementen of gegevens in het voordeel van de vreemdeling niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen (RvS, nr. 178.032, 19 december 2007). Verzoekster doet bovendien geen afbreuk aan de vaststelling dat de elementen die zij aanbracht niet afdoende zijn om haar herkomst uit de regio Swat te kunnen aantonen.

Waar verzoekster stelt dat zij niet vloeiend Urdu kan spreken en voor zover zij dit aanwendt ter vergoelijking van haar onwetendheid en verklaringen tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, moet worden opgemerkt dat verzoekster bij haar inschrijving op de Dienst Vreemdelingenzaken enkel “Urdu” antwoordde op de vraag in welke taal zij het interview wenste te doen (stuk 15, “Inschrijving NL”). Ook bij aanvang van het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigde verzoekster dat zij de tolk goed begreep (stuk 6, gehoorverslag, p. 2).

Wat de leeftijd van haar man betreft, voert verzoekster aan dat dit gegeven niet belangrijk is in haar cultuur. Zij zou net als vele anderen haar eigen leeftijd en geboortedatum niet kennen en men zou geen identiteitskaarten of geboortecertificaten hebben. Verzoekster stelt louter een schatting te hebben gemaakt van de leeftijd van haar echtgenoot en er niet bij stil te hebben gestaan dat dit van doorslaggevend belang zou zijn. Verzoekster wijst erop dat het huwelijk met haar echtgenoot niet aanvaard werd door hun families en een zeer delicaat punt was in hun relatie. Zij beweert dat er niet werd gepraat over familieleden, te meer daar zij steeds op de vlucht waren en dergelijke zaken volgens haar geen prioriteit waren. Deze uitleg overtuigt evenwel niet. De Raad stelt vast dat verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft aangegeven dat haar man ongeveer 40 jaar oud was (stuk 14, verklaring DVZ, punt 15a), maar tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde dat hij 27 of 28 jaar oud was (stuk 6, gehoorverslag, p. 10). Het is niet aannemelijk dat verzoekster de leeftijd van haar man het ene moment op 40 jaar schat en het andere moment op 27 of 28 jaar, hetgeen toch een significant leeftijdsverschil is. Indien leeftijd helemaal niet belangrijk is in haar cultuur, mag het verwondering wekken dat haar man haar zijn leeftijd na het

interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken zou hebben gezegd, terwijl dit voordien nooit tussen hen ter sprake zou zijn gekomen (stuk 6, gehoorverslag, *ibid.*). Waar verzoekster stelt dat men "*in haar cultuur*" geen identiteitskaarten heeft, spreekt zij zichzelf tegen, aangezien ze bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verklaard dat zij een identiteitskaart had toen ze naar België reisde maar dat de man die haar begeleidde dit samen met haar paspoort terug meenam (stuk 14, verklaring DVZ, punt 25). Dat verzoekster en haar man het nooit zouden hebben gehad over zijn ouders en eventuele broers en zussen, louter omdat zij niet aanvaard werden door hun respectieve families en dit geen prioriteit zou zijn geweest, kan niet worden aangenomen. Het weze bovendien opgemerkt dat verzoekster in het geheel niet ingaat op de vaststelling dat, waar zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf niet te weten waar haar man momenteel verblijft (stuk 14, verklaring DVZ, punt 15a), zij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te kennen gaf dat zij reeds van bij zijn vertrek uit Pakistan in 2012 wist dat hij naar het Verenigd Koninkrijk ging (stuk 6, gehoorverslag, p. 14). Dergelijke tegenstrijdigheid in verzoeksters verklaringen aangaande de verblijfplaats van haar man maakt dat aan haar jarenlange relatie met hem geen geloof kan worden gehecht.

Overigens stelt de Raad vast dat verzoekster geen originele stukken, maar slechts fotokopieën neerlegt. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan echter geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

Het voorgaande in acht genomen, slaagt verzoekster er niet in aan te tonen dat het geheel van de vaststellingen aangaande de onwetendheden, contradicties en omissies in haar verklaringen niet van aard zou zijn om tot de ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas te besluiten. Zij toont evenmin aan dat het onderzoek van haar asielaanvraag gebrekkig zou zijn, noch dat de verwerende partij zeer snel en onzorgvuldig tot de bestreden beslissing zou zijn gekomen. Waar verzoekster van mening is dat zij wel degelijk doet blijken van een geloofwaardig asielrelaas en kennis van haar leefomgeving en afkomst, doet zij aan het bovenstaande geen afbreuk.

2.5. Verzoekster maakt, gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas, niet aannemelijk dat zij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekster in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Aan verzoeksters Pakistaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld, hetgeen door de verwerende partij ter terechtzitting werd bevestigd. Verzoekster maakt echter niet aannemelijk dat zij afkomstig is uit de Swat regio, noch uit een gebied in Pakistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekster om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoekster geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.6. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

2.7. Verzoekster vraagt in meest ondergeschikte orde dat de bestreden beslissing wordt vernietigd teneinde het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig september tweeduizend zestien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF